

дѣла въ всѣки павильонъ. Най напредъ влѣзохме въ единъ много хубавъ павильонъ. Той се намира тъкмо срѣщу портитѣ на изложението. Този павильонъ е единъ отъ най голѣмитѣ и най хубавитѣ: той билъ направенъ отъ министерство. затова се вика „*държавенъ павильонъ*.“ Като влѣзохме вжтрѣ ние се слияхме, какво по първо да гледаме. Най напредъ ние разгледахме тъканитѣ и шититѣ нѣща. Тукъ имаше, накачени сжщо като нашито ржкодѣлие, келими и, черги, келимчета, възглавници маси пердета, и много други тъкани ризи плетени нѣща. Като обикаляхме, на самъ натамъ видѣхме на едно мѣсто сандъчата наредени и пѣлни съ разни жита и бобове. На друга страна видѣхме чениени соби. Тѣ бѣхж много красиви; менѣ много ми се харесахж. Мама ми каза, че тѣзи нѣща сж работѣни въ училището въ с. Княжево — при София. Това училище се вика „занаятчийница.“ Колко ми станж хубаво като узнахъ, че и у насъ работѣтъ чениии, соби и други чениени прѣдмети! Азъ мислѣхъ че такива нѣща у насъ немогжтъ да правѣтъ. Имаше още много нѣща въ този павильонъ, ама за тѣхъ нѣма да распрavamъ. Менѣ ми се видѣ пакъ хубаво и на другия край: тукъ бѣхж наредени все нѣщата на ученици и ученички отъ разнитѣ бѣлгарски училища. Тука бѣше рисуването на ученицитѣ, имаше тетрадки съ краснописание. Най хубави рисунки имаше по надолу въ една стая. Мама ми каза, че тѣ биле изработени отъ учители. — На други мѣста срѣщахъ мешини, сапуни и други още работи, но не можихъ да ги запомнѣж. — Отъ тукъ излѣзохме и трѣбаше да изгледаме на всѣкждѣ. — Около